

CAO News 2

Horolezecký časopis severočeského regionu č.103

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 10, číslo 103

-- Since 1999 --

Únor 2008

HOROLEZEC
A HORA..

YVES BALLU

„Člověk, podřízený zákonům gravitace, stoupá vzhůru, aniž opouští svou oporu, aniž zrazuje své lidské podmínky. Hory objevuje prostřednictvím svého vlastního těla.

Hora a horolezec tvoří duchovní jednotu, v níž jsou simultánně vnímány pohyby těla i struktura stěny..“

V tomto čísle

- ✓ Jeskyně přátel Karla Gotta
- ✓ Malá štola – nová jeskyně na Děčínském Sněžníku
- ✓ Nové jeskyně v Labském údolí
- ✓ Křínice – o jednom splněném snu
- ✓ Nejlepší sportovci CAO Děčín za rok 2007
- ✓ Příběh Mravenčí věže
- ✓ Bělský EVEREST
- ✓ Bouldering v Bahratalu
- ✓ Boje o Horám zdar!
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Jan

Horák

nejlepší horolezec CAO Děčín

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Na středě 6.2.2008 připadla únorová členská schůze v restauraci Na Kocandě. Účast byla přiměřená; ukázali se i **Jana a Jaromír Pospíšilovi** a také několik milých hostů – kamarádů: **David Nehasil, Tomáš Melen, Pavla Koukolíčková** nebo **Karel Bělina**. Po krátkém vzájemném přivítání se šlo na věc..

Program únorové schůze:

- **Členské příspěvky** opozdílů a nové průkazky ČHS.
- Výsledky **vyhodnocení roku 2007**, vyhlášení nejlepších sportovců klubu.
- **Konec členství**. K 31.12.2007 ukončil své členství v ČHS i v našem klubu **Petr Kočka**.
- Návrh **Gerharda Tschunka** na čestného člena ČHS (dalšími našimi kandidáty jsou **Jaroslav Mlezák** a **Vladimír Slouka**).
- **Renovace knih**. Bude vznesen dotaz na ČHS (VK), zda by se nenašly finance na renovaci nepopsaných cennějších vrcholových knih – nejenom na nové..
- **Bělský Everest**. Lezecká soutěž pořádaná HO SOKOL Bělá. Domluvena účast a tvorba týmu.
- **Levné knihy** na horokupectví.cz. Informace o výprodeji pěkných knih s horolezeckou tematikou za min. ceny.
- **Otevřený dopis** Karla Běliny Albrechtu Kittlerovi.
- **Faktografické upřesnění** historických zájezdů a výstupů uvedených v chystané knize o horolezectví na severu Čech si vzal za své **Jaroslav Uher**.
- **Organizace přednášky a promítání**. Pokusíme se domluvit přednášku o Base Jumpu s jedním velkým vyznavačem tohoto sportu (400 seskoků!!).

Tolik hlavní body. Samozřejmě se toho stihlo podstatně více, probírala se taktika na bělský závod, nové bouldery, komu se kde podařil nějaký zajímavý „Hore zdar“ a nechyběl ani geocaching (Pospíšilovi found 68!)...

Schůze CAO Děčín - 6. února 2008

Horám zdar!

Jeskyně přátel Karla Gotta

Jak jsme ji objevili při pavědecké práci a co na to Kája..

Dan Ěma Eminger
HOSPUL Ústí nad Labem

Tento článek bude o úplně jiném Karlovi, než o jakém bývají články v CAO News, ale o Karlovi skoro stejně tak slavném. Kája Gott toho pro lezení moc neudělal. Ale něco přece. Věnoval dvěma lezcům, kteří ho ve své době hudebně a umělecky upřímně nenáviděli, lístky na svůj koncert.

Totíž, to bylo tak...

V roce 1985 jsme my dva, ti budoucí obdarovaní, a to Milan Kulič alias Kuře, vynikající člověk a jeden z úplně nejvíce největších kamarádů a dnes bohužel už nebožtík, a já, lezli jak vo život v Labáku. Tedy - vlastně jsme vykonávali vědeckou práci.

Velcí kamarádi, nerozlučná dvojice a spolulezci – vpravo **Milan Kuře Kulič**, vlevo moje maličkost..

Kuře tehdy studoval úspěšně (na rozdíl ode mne) Geologickou Fakultu na UK (mimochodem se Zdeňkem Patzeltem alias Káčetem, samotným dnešním velkým náčelníkem a vedoucím všech skal, lesů, vod a strání v Českosasku, takže se víc lezlo, než studovalo) a jako závěrečnou seminární práci si fikaně vybral takové téma, aby o něm nikdo z oponentů nic moc nevěděl a aby se při tom dalo lízt: Geologické poměry Labského kaňonu s přihlédnutím k denudačním pohybům pískovcové desky Českého křídového masivu, nebo tak nějak podobně. Muselo to zkrátka znít složitě a nesrozumitelně, čili vědecky a muselo se hodně pracovat v terénu takového rázu, aby bylo nutné zajištění horolezeckými prostředky. Takže jsme skoro pořád lezli.

Ten podzim, mimo jiné, hodně rostly houby a Kuře, stejně obrýlený a slepý jako já (kdo jste ho znali, tak jistě pamatujete jeho pověstné kostkaté brýle, ve kterých, jak sám říkal, vypadal jako Wartburg), vynalezl metodu kontrastního horizontálního sběru hub. Ta spočívala v tom, že si člověk lehl do borůvky a pozoroval horizont. Co přečnívalo nad borůvky, byla velmi pravděpodobně velká houba..

Vědecká práce tedy obnášela, jak už je asi jasné, že jsme se na několik víkendů přestěhovali do Labáku a tam jsme lezli jako zjednaný. Bylo tomu také na podzim roku 1985. Občas jsme proslanili nějaký masiv a Kuře něco měřil. Vzhledem

k tomu, že onehdy se nad Loupežnickou a Pašeráckou jeskyní uloupl opravdu veliký blok a spadl až k silnici, kde pronásledoval východoněmeckého soudruha v trabantu, asi bylo, co se týče posunu pískovcových bloků, opravdu co měřit.

Jednoho zimního dne, kdy už se nedalo lízt (tenkrát se to ještě staromódně ctilo, že se v zimě neleze), jsme při takovém prolezání strží a šmejdní, kde by se dalo co změřit, našli přímo pod Belvederem jeskyni. No, normální komín, jako je většina pseudokrasových jeskyní v Labáku. Úzký černý komín, ale vedlo to dál a hluboko dolů, takže jeskyně. Na jejím dně jsme umístili knížku. Obtížnost středně těžká až těžká.

Jeskyně se nachází v údolíčku přímo pod vyhlídkou Belvedere, při sestupu po pravé straně. Výrazný komín je kousek nad zemí přerušen policí, to je vchod. Sestup vede nejprve pár metrů vodorovně, pak stupňovitě přes bloky a komínem kolmo dolů až do míst, jde je komín příliš úzký a nadto zasypaný sutí. Tam je knížka. Délka cca 20 - 25 metrů, hloubka asi 15 m. Jo a bylo to 27. prosince 1985, to jen pro přesnost.

Název byl tehdy nasnadě. Karel Gott se svým „To musím zvládnout sám, na to snad sílu mám“ nám přišel, jako zosobnění Husákovské normalizační pseudokultury a zesměšňovali jsme ho, kde jsme mohli. Chata Spartaku v Tisé by mohla vyprávět, jak dokonale jsme uměli zapět „Pojď půjdem spolu hledat dééémanty“. Tak jsme, jako zarputilí odpůrci božského Káji, nazvali jeskyni Jeskyní přátel Karla Gotta. A co víc - Kájovi jsme o tom normálně napsali, jako, že je to všechno vážně. Poslali jsme to na adresu Karel Gott, Praha. No a ono to nejen došlo, ale navíc nám od Káji přišla i odpověď. A s odpovědí i dva lístky na koncert, že prý je potěšen a tak všelijak podobně. Takže nakonec, i když jsme chtěli Káju v podstatě urazit, nakonec jsme ho potěšili.

Dnes už vím, že v naší kultuře se pohybovalo, a bohužel stále ještě pohybuje, mnohem více kulturních kulobrků, žužložaludů a normalizačních hudebních zrud, než byl a je Karel Gott. On je osobnost, ať se nám to líbí nebo ne. Stejně jako ten náš Karel B. Názory se na ty Karly mohou různit, osobnostmi však zůstávají. Nakonec to Karel Gott dokázal i tím, jak se bravurně vypořádával se svojí vlastní jeskyní.

Jo a na ten koncert jsme nešli.

Milan Kuře Kulič (bohužel vtipně zezadu), rozjímající nad zátokou Sormiou ve Francii. Fotky Kuřete z jeskyně bohužel nemám, jen pár černobílých obrázků, na kterých je klasicky buď něčí prdel v tepláčkách a nebo Milan velikosti špendlíkové hlavičky v jakési černé stěně..

Když jsem v Jeskyni přátel Karla Gotta byl asi po 20 letech, v knížce přibyl jen zápis **Mírka Rady**, kterému jsem přístup

k jeskyni popsal a asi dvě stránky Němců, kterým neřekl nikdo nic, ale Němci prostě vyšmejďej všechno.

Na závěr bych ještě Kuřeti chtěl poděkovat za to, že mě odměnou za obětavou vědeckou spoluprací uvedl v seznamu odborné literatury ze které čerpal, jako autora světově proslulé (zejména na Litoměřicku) publikace: Hydrogeologické poměry České křídové tabule a ověnil mě přitom mnohými tituly. Nikdo na to nepřišel, že jsem jen blbá lopata..

Zároveň bych chtěl připomenout jedno smutné výročí, a to, že ten skvělej kámoš Kuře, už není pět let mezi náma.

Tak ať si tam nahoře leze jen samý hezký poklopený odjištěný cesty na sluníčku..

Večerní posezení v příjemné hospůdce v kruhu přátel po celodenním lezení v Provance na jihu Francie. Zleva **Standa Drašner, V. Hřib Urban, já a Milan Kulič**..

Foto © archiv autora

Malá štola

Nová jeskyně na Děčínském Sněžníku

Ivana Ivík Kubešová
CAO Děčín

Pokud se chystáte na magický Sněžník, objevte s námi jednu novou jeskyni. Jedná se o malé dílko přírody, na kterém se podílel i člověk.

Myslím, že návštěva například se svým potomkem, bude pro něj zajímavým dobrodružstvím.

Oblast: Sněžník - stěny pod rozhlednou.

Sklep: Malá štola; 24.12.2007, **D.Hözl, I.Kubešová, C.Suchý**.

GPS: N 50°47.729', EO 14°06.873'

Orient bod: Masív - Rohlík. Malá štola je asi 15 m pod masívem. Pět metrů pod masívem se nachází malý bivak.

Obtížnost: Mírně těžké.

Obtížné místo: Plazivkou dva metry do druhé komnaty, ale pozor na zaklínění! Doporučujeme co nejméně oblečení.

Výbava: Helma, čelovka.

Úvodem: Malá štola vede pod velkým balvanem, který vystupuje ze suťoviska. Tato štola byla částečně vyhloubena lidskou rukou. Kutači zde zanechali své nástroje. Důvod jejich

práce si můžeme jen domýšlet: snad bivak, fosílie, nerosty, skrýš...

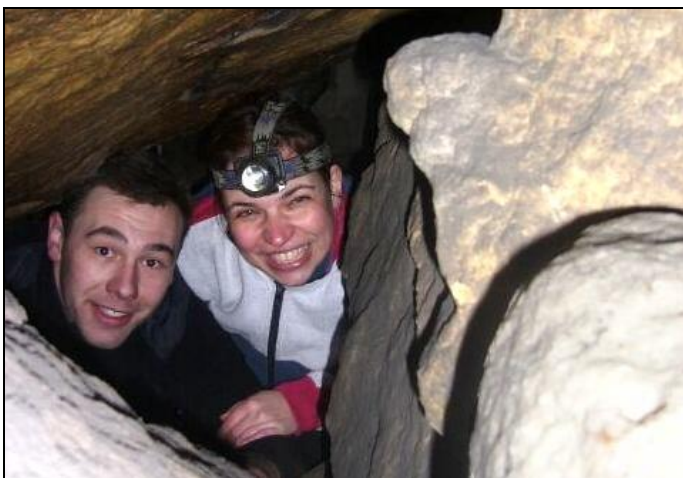
Dan a Ctírad na Štědrý den roku 2007 při prvním prozkoumávání právě objevené štoly..

Popis nalezení: Při objevování malého labyrintu, nám začala práce se zde zanechaným pajcrem. Byl odklizen zával a objevila se vratná chodba zpět. Po odklizení kamenů v otvoru vlevo, byl objeven trojúhelníkový vstup do druhé komnaty. V druhé komoře nebyly nalezeny žádné důkazy o průstupu! Náradí v první komoře bylo ponecháno, tak jak bylo nalezeno.

U vstupu do Malé štoly. Kdo na její úpravě kdysi zapracoval a proč, zůstává záhadou..

Popis cesty: Vchodem (vých.) ohraničeným kamennou zídskou do první komory. Dále cca. tři metry rovně. Pak chodbou asi tři metry směrem zpátky. Vlevo trojúhelníkovým otvorem plazivkou dva metry do druhé komory. Zde je založena kniha.

Ondra s Pavlou v Malé štole během letošní lednové výpravy..

Foto © archiv autorů

Nové jeskyně v Labském údolí

Objevitelské výpravy do podzemí..

Vlastimil Peroutka
Hřensko

1. Jeskyně Honzy Černého; středně těžké.

1994; Jan Černý, Jiří Havlák, Mirek Křížek, Radek Havlák, Jan Křížek, Stanislav Frommel

Vstup: Nachází se asi 40 metrů jižně od náhorní stěny Hraniční věže ve skalním koutu. (GPS N 50°52,256' a E 14°14,112')

Cesta: Ve skalním koutě prolézt otvorem do komína a sestupovat, později slanit cca 15 metrů na dno.

Jeskyni objevil v roce 1994 Jan Černý, tehdy 14ti letý kluk ze Hřenska, který s dalšími kamarády provedl první sestup. Jeskyni však neosadili knížkou, ani nepřihlásili na VK. Po několika měsících Jan Černý tragicky umírá po nehodě na motorce a jeskyně je na dalších 14 let zapomenuta. Až 20. ledna 2008 Vlastik Peroutka a Pavel Henke osazují do jeskyně knihu a pojmenovávají jeskyni na památku prvosestupce.

2. Jezevčí síň; mírně těžké

26.1.2008, Vlastimil Peroutka a Pavel Henke

GPS N 50°52,119' a E 14°14,100' (plus minus 5 m)

Úzkou rozšiřující se plazivkou do větší komory, chodbou a nejprve vpravo potom vlevo ke knížce.

Trochu nám s Pavlem přišlo líto, že jsme tu minulou jeskyni museli přihlásit na kluky ze Hřenska, tak jsme si našli novou vlastní. Je kratší, ale z malý plazivky se dostanete do pěkný místnosti a dál chodbou ke knize. Byl tam blběj výhled na nebe, a tak mají geokačeři hledání ztíženo o chybu cca 5 metrů.

3. Ouškem jehly; středně těžké

3.2.2008, Aleš Henke, Pavel Henke, Vlastimil Peroutka

GPS N 50°51,685' a E 14°13,806'

Další jeskyně se nachází u Severní terasy, asi 7 metrů severovýchodně od Kokonohle sestoupit a vlevo do malé komory. Skrz okno plazivkou 5 m a nahoru oknem do úzké komory (kniha).

Díře zdar!

Foto © archiv autora

Křinice

O jednom splněném snu..

Zdeněk Kropáček
HK Děčín

Na jaře roku 1993 jsem v Bad Schandau zastavil u mostu přes Křinici a uviděl jsem krásnou jarní vodu asi tak půl metru nad běžný stav a bylo rozhodnuto – musím ji sjet na kajaku.

Od ústeckých vodáků jsem věděl, že splutí Křinice bylo v dobách DDR povolováno jen jedinkrát v roce a normální člověk neměl žádnou šanci se dostat do pořadníku. Po znárodnění parkem bylo jasné, že padla i tato možnost, nicméně každý ví, jak chutná svoboda a zakázané ovoce. Po příjezdu domů jsem se hned domluvil s Karlem, ale ten pak o víkendu nemohl jet. Vyrazil jsem tedy sám.

Kdysi jsem rokli Křinice skoro celou prošel a věřil jsem, že se jedná o bezbrannou nezáluždnou říčku... Auto jsem nechal u odbočky lesní silničky do Zadních Jetřichovic, nafukovací kajak jsem pak nenápadně přenesl přes Zadní Heřmanice do Zadní Doubice k bývalému Českému mlýnu. Ani mě nepřekvapilo, že rokle tam byla ještě plná sněhu. Nafoukl jsem kajak, vlezl do něj na břehu – vlastně na sněhu – a po něm hupnul do vody.

Následoval kouzelný úsek, ale kus dál bylo slyšet splav. Protože ani nebyl čas studovat neznámý jez, vytáhl jsem lodičku na břeh a táhl ji po sněhu na provázku za sebou. Byl tam nějaký domeček, u něj nějaká německá babka a když mě viděla bosého ve sněhu táhnout loďku, zajčela Jézusmarjá a křížovala se.

sněhu hupla dolů do vody. Následoval sjezd po zadku, chytání loďky po pás ve vodě a znova vzhůru.

Pěšina byla zledovatělá, tak jsem si obul tenisky. Nad přehradou jsem se byl podívat dolů na ten hukot a byl to děsivý pohled. Kousek dál zase sněžným nástupem do vody a překrásnou jízdou mezi rampouchy pokrytými skalami a pak krásnými meandry skrz Zadní Jetřichovice. Tam dokonce na mě juklo sluníčko.

Teď už jsem nečekal žádné zrady. Pod Untere Schleuse ale tok prudce zrychlil a silnička na pravém břehu nabrala zrádný sklon, podobně jako říčka. Prudké obraty mezi obrovskými balvany, nepříjemná rychlost se stále zvětšovala a pak to přišlo.

Šikmo přes vodu ležící mohutný strom plný větví zatarasil cestu, vylézt se dalo jen na něj a po něm na břeh, což dalo velkou fušku při snaze neztratit loď (byly v ní doklady, klíče od auta a suché oblečení), pádlo a život. To jsem toho začal mít plně zuby, ale statečně jsem to dojel k hlavní silnici.

Dál podle silnice jsem nejel, a dobrou výmluvu jsem našel v tom, co kdyby mě chytil Naturschutzák. Vždyť starý sen – splout Křinici právě v tomto úseku – byl už naplněn..

P.S.: Loni na podzim, když zase byla v Křinici pěkná voda, jsme pod Blosszstockem potkali zeleného Naturschutzáka, vylézajícího z obrovského zeleného auta s nápisy Nationalpark S.S. Na zdvořilý dotaz, zda je možné sjet Křinici na kajacích, odpověděl dost nazlobeně "přísně zakázáno!"..

Ilustrace © 2008 Zdeněk Kropáček, foto archiv autora

Horáček & Rybiška

nejlepšími sportovci CAO Děčín za rok 2007

Jiří Chára
CAO Děčín

O jeden jediný bod vyhrál soutěž o nejlepšího sportovce horolezeckého klubu CAO Děčín za rok 2007 **Jan Horáček Horák** před **Pavlem Pavoukem Černým**.

Vybrat nejlepšího ze zhruba třiceti aktivních členů bývá vcelku oříšek, protože jednotlivé výkony se jen těžko porovnávají mezi sebou. Má větší váhu vylezení sedmitisícovky, 10- RP nebo boulderu 7C? Už několik let bodově hodnotíme jednotlivé výkony a nejlepšího lezce vybíráme bodovací anketou. Pak se všechny body sečtou a je hotovo.

Nejlepší výkony v loňském roce.

Nejvyšším dosaženým bodem byl vrchol Pik Lenina 7134 m. Jen tak mimochodem si tam odskočil **Jan Horák**. Mont Blanc stačil na druhé místo (**Pavla Pavlíková**) a Breithorn na třetí (**Milan Šafařík**). Na dalších místech skončili **Jičha, Chára, Švihnos, Vaishar** a **Měkota**.

V kategorii **velehorský (alpský) výstup** bodoval opět **Jan Horák** cestou Tour Verte 6b+. Druhý **Chára** (Stanislavského cesta 5), třetí **Měkota** (Via della rampa 4+).

Nejvíce výstupů vylezl **Pavel Černý** – 405 cest. Na dalších místech byli **Hözl** (350), **Chára J.** (305), **Měkota** (287), **Pavlíková** (233), **Horák** (160), **Kubešová** (158), a dále **Chára A.**, **Šafařík**, **Kudrnáč**, **Vaishar**, **Cestr**. Proti loňsku jsme se všichni docela flákali..

Kousek dál jsem zase tím skvělým trikem vlezl na suchu – vlastně na sněhu - do loďky, hupnul do vody a krasojízda pokračovala.

Voda začala trochu zpomalovat, minul jsem stanici pramiček, scénérie byla najednou ještě hezčí a začal být slyšet děsivý hukot přehrady Obere Schleuse – došlo mi, že je podle výšky hladiny asi dost odpuštěná a že by to mohl být průser.

Přirazil jsem k pravému břehu, nad kterým kdesi vysoko vede turistická stezka a hrabal se (bos ve sněhu) velmi strmým svahem vzhůru, když asi v polovině se lodička vysmekla a po

Nejtěžší výstup písek: Pavel Černý přelezl RP Xb, Jakub Měkota Xa a Horáček IXa. Za nimi skončili Pavlíková, Chára, Jícha, Šafařík..

V kategorii **nejtěžší výstup na nepískovcové skále** letos vyhrál Jan Horák (8a+ a 10-), za ním Pavouk dal 7b+ OS a 7a RP přelezl Jakub Měkota. A dále Pavlíková, Chára st. a ml., Jícha, Šafařík..

V boulderech (letos hodnoceno prvně) je daleko nejdále Jan Horák (7C), za ním stejně Pavouk a Miki (6C+) a třetí otec a syn Chárovi (shodně 6C).

Na kole (MTB) se utrl ze řetězu Pavouk - najel neskutečných 8902 km! Většinu s těžkým kletrem plným lezeckého matroše.. Další místa Šafařík (4000 km), Měkota (1239) a další..

Bejkárna roku - sem patří všechno, co se nevejde do výše uvedených kategorií. Letos například Sedmistovky pěšky za 24 hod, 250 metrové cesty v Bulharsku s vlastním jištěním, dobrovolný bivak v záhrabu na Dachsteinu, Alpiniáda, MS v přívlači, GC a jiné..

Kategorie **nejlepší (horo)lezec** klubu se řeší formou ankety. Výsledky jsou uvedeny ve sloupci „I“ tabulky. Anketa dopadla takto: Černý, Horák, Pavlíková, Měkota, Hölzl...

A toť vlastně vše..

Nejlepší sportovci roku 2007:

Nejlepšími sportovci klubu CAO Děčín za rok 2007 se stali

Jan Horáček Horák
&
Pavla Rybiška Pavlíková
GRATULUJEME!!

Konečné výsledky - rok 2007

Poř.	Jméno	A	B	C	D	E	F	G	H	I	BODY
1.	Horák J.	10	10	5	8	10	10		10	100	163
2.	Černý	4		10	10	9	7	10	6	106	162
3.	Pavlíková	9	4	6	7	7			10	92	135
4.	Měkota	3	5	7	9	8	7	5	5	78	127
5.	Hölzl			9	7	5			9	73	103
6.	Chára J.	5	7	8	6	5	6	3	8	54	102
7.	Štefánek			6	10	10	10	6	10	49	101
8.	Šafařík	7	6	1	4	4		8		47	77
9.	Kubešová			4	5	4				46	59
10.	Jícha	6	6	1	5	5		2		30	55
11.	Jordák	8						7		23	38
12.	Chára A.			3		5	6		7	5	26
13.	Masár	6		2	5	6		6			25
14.	Tábořiková	6			1	3				10	20
15.	Škálková									18	18
16.	Vaishar	5	2	1	3	3		1		2	17
17.	Bělina									16	16
	Švihnos	5	2							9	16
18.	Bodlák	2		2	7	4					15
19.	Dunovský J.									14	14
20.	Kudrnáč			1	3	4				2	10
	Uher							4		6	10

Legenda:

A - Nejvyšší bod; B - Alpský výstup; C - Nejvíce cest; D - Nejtěžší cesta písek; E - Nejtěžší cesta nepísek; F - Nejtěžší boulder; G - MTB; H - Bejkárna roku; I - Anketa o nejlepšího (horo)lezce.

Všem zúčastněným gratulujeme a přejeme ještě úspěšnější rok 2008!

TOP TEN

1. Horák J. 2. Černý 3. Pavlíková 4. Měkota 5. Hölzl

6. Chára 7. Štefánek 8. Šafařík 9. Kubešová 10. Jícha

Vzhůru do skal!

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí - pravý břeh

Lady Jane - Hledání Svojkova 6A+

únor 2008

Jakub Měkota

Traverz zleva doprava. Nástup v levé části ve velkém madlu, traverz doprava přes dvě lišty do dalšího madla a hop nahoru do horní římsy. Po římsě traverz až úplně doprava ke smrku.

Dubské skály - Sosnová

Zastávka - První nástupiště 3

26.1.2008

Vladimír Svítek, Karel Vondrouš

Spárkou a po levé hraně na vrchol.

Zastávka - Odjezd 19:34 5

26.1.2008

Karel Vondrouš, Vladimír Svítek

Pravým koutem (sokolíkem) na vrchol.

Zastávka - Druhá kolej 6C

26.1.2008

Karel Vondrouš, Vladimír Svítek

Traverz výraznou lištou z cesty První nástupiště do cesty Odjezd 19:34.

Zastávka - Pozor vlak 6A+

13.2.2008

Martin Čermák

Středem stěny přes lištu, přímo do dírky a nahoru.

Zastávka - Yosemite 5A

3.2.2008

Vladimír Svítek jr.

Výraznou spárou uprostřed prvního bloku.

Zastávka - Přednosta 5C

3.2.2008

Vladimír Svítek jr.

Pravou hranou prvního bloku (SD start 5C, ze stoje 5B.)

Starý lom – Heparin 7A

23.1.2008

Martin Čermák

Vpravo od nástupu Psycha, ostrou hranou na vršek (Highball).

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

II. Silvestrovský orientační běh

Kámen, 29. prosince 2007

Běželo se za velmi větrného počasí při teplotě -3,5°C. Nad nadmořskou výškou cca 400 m byla místy navátá až 10 cm vysoká vrstva omrzlice.

Startovalo se z točny autobusu v Kámenu, kde mohl každý minutu před startem nahlížet do části mapy, kde se nachází mapový start a v minutě startu dostal závodník čistou mapu s nezakreslenými kontrolami. Na mapovém startu měl závodník část mapy s nákresem kontroly č.1, na kterou závodník běžel po paměti.

Od první kontroly byla na každé další umístěna záludná otázka s možnostmi odpovědí. Odpovědi byly zakresleny do mapy. Správná odpověď dovedla běžce na další kontrolu, chybná zavedla běžce na označený fáborek (dle odpovědi A, B, C, příp. D, E) ovšem bez kleští. Celý závod se běžel prakticky popaměti. Muži měli trať v ideální linii dlouhou 6,4 km.

Ženy měly kratší trať (v ideální linii 4,9 km), do 7. společné kontroly běžely jako muži, pak přes svoji 8. kontrolu přímo na 13. společnou kontrolu a dále do cíle.

1. **Horák Martin** 1:38:55
2. **Nehasil David** 1:41:06
3. **Šafařík Milan** 1:46:03

Zvláštní uznání patří: **Kairatovi**, který, jak všichni víme, zde zrovna nevyrostl a přesto doběhl někdy i přes všechny možnosti až na 11. kontrolu, kde pro křeče a dlouhý čas vzdal.

Mírovi Hrabětovi, který si nejvíce užíval závod, byl na trati bezmála 5 hodin a našel by všechny kontroly, kdyby mu je sběrači těsně před setměním nesebrali.

Děkuji všem za pomoc při sběru kontrol.

Vlád'a Nehasil, KOB Děčín a HO Boletice

Bouldering v Kamenickém Šenově

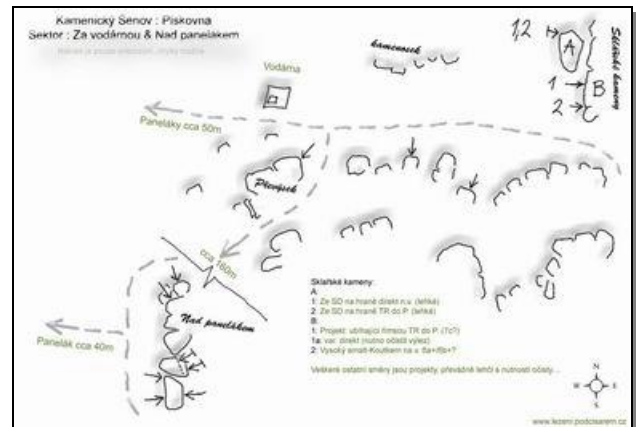
Novou, malou, bouldrovou oblast, přímo v Kamenickém Šenově, vypustil do světa známý objevitel a propagátor šutrolezení na severu Čech **Jaroslav Ježek**.

Pískovcové skalky a kameny prvně hlouběji prozkoumal někdy v roce 2005, kdy zde vznikly také první směry. Během loňských vánočních prázdnin sem vyrazil opět, tentokrát už s papírem a tužkou, aby místní možnosti zakreslil.

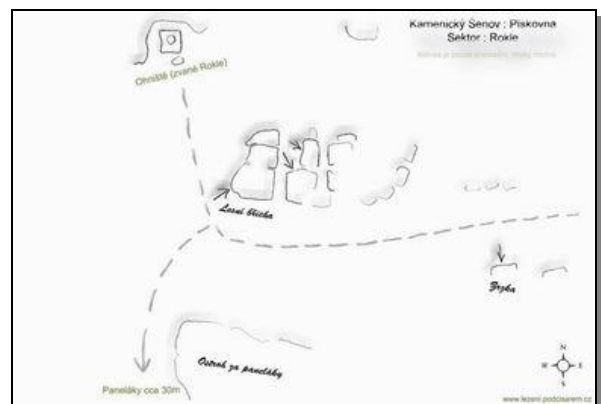
Pískovec je zde, podobně jako jinde na Novoborsku, měkčí, přesto Ježour odhaduje, že je zde potenciál i na bouldery okolo 7C. Samozřejmě bude potřeba očistit výlezy.

Fotomapa oblasti Pískovna se zakreslenými sektory

Sektor Za vodárnou & Nad panelákem

Sektor Rokle

Více info na stránkách www.lezeni.podcisarem.cz

Foto © Radim Rulich, mapky Jaroslav Ježek

Roklická Větrná díra

Dubské skály bývají často považovány za nehodné naší návštěvy, neboť jsou zde jen solivé nevysoké kvaky, zarostlé a ztracené kdesi v nepřehledných údolích plných kopřiv, rašeliny a bezu.

Neprávem!

Vždyť je zde více jak 1300 lezeckých objektů, tedy masivů a věží, a některé z nich patří mezi opravdové geomorfologické perly - a to nemyslíme zrovna jenom Jestřebickou nebo Dražejovskou perlu, které mají tento přívlastek přímo ve svém názvu. Třeba Baron, Běch, Drážďanská věž, Faraón, Golem, Jochanán, Kardinál, Konrád, Kožený zámek, Křížová věž, Litoměřická věž, Soví věž, Věže přátel přírody, Pazourková věž, Salome, Věž Helgy, Welzenbachová věž nebo Zlý bratr, to všechno jsou věže, které mají hodně co nabídnout.

Postupně vám některé z nich představíme. Jako první vybíráme **Větrnou díru** v Roklickém údolí.

Větrná díra. Spárou ve středu JV stěny vede Stará cesta II. Donedávna byla na jejím vrcholu nádherná stará nepopsaná knížka. Bohužel všechny knihy v Roklici správce posbíral a místo nich dal hnusné lepené sešitky, které se po pár měsících změnily v trhací kalendář..

Věž stojí v závěru údolí, těsně pod zříceninou Pustého hrádka a patří mezi první čtyři dostoupené vrcholy v Dubských skalách. Starou cestu vylezl již v roce 1909 **Ernst Lange**. Vede otevřenou spárou v JV stěně a je to možná jediná pískovcová „dvojka“ s kruhem.

V letech 1933 až 1940 zde úřadoval, **Walter Kleiner**. Mimochodem, **Kleiner** je trochu záhadná postava sudetské lezecké historie. Soudě podle jeho prvovýstupů porůznu po celých Sudetách, byl výborným lezcem té doby, ovšem kromě jeho jména o něm nevíme nic. (Třeba nám opět pomůže někdo z čtenářů..)

Další vlnu prvovýstupů zahájil nejprve roku 1974 **Karel Bělina** a rok na to **František Záběhlík**. Poslední dvě cesty vylezl na Větrnou díru místní znalec **Luboš Martínek** ze Mšena. Celkem tedy devět cest, většinou sedmičky. Podle zápisů ve vrcholové knížce se nejčastěji leze cesta Zatmění slunce, občas Údolka a nejvíc samozřejmě Stará cesta.

Spodní dvě třetiny věže jsou tvořeny typickým měkkým žlutým pískovcem (jako většina věží v Roklici), vršek tvoří prozeleznělá čepice. Na vrcholu najdete množství miniaturních kulatých křemínků, vzniklých zvětráváním hrubšího horního pískovce.

Ještě před pár lety byla věž zcela utopená mezi křovinami, břízy a jiné keře rostly i na skále. To už je bohudík pryč – okolí udržují trampové z Hrádku, věž očistili našťástí včas horolezci. Byla by škoda téhle věže, kdyby ji potkal osud nedalekého Cimbuří, jehož část se předloni kvůli vzrostlé douglasce zřítla...

*Větrná díra

Stará cesta II; 1909, **Ernst Lange**

JV hrana V; 1933, **Walter Kleiner, A.Herter**

JZ hrana VI; 1937, **Walter Kleiner**

Údolní cesta VII; 1939, **Walter Kleiner a F.Kleiner**

*SZ hrana VII; 1940, **Walter Kleiner, T.Kleiner**

*Enšpígl VII; 18.8.1974, **Karel Bělina, J.Hofman, Z.Bezdíček**

Meluzína VII; 1.5.1975, **František Záběhlík, V.Záběhlík**

Zatmění slunce VII; 8.8.1999, **Luboš Martínek, J.Hnilica st., M.Hnilica, M.Šupka**

Zatmění měsíce VIIb; 24.5.2003, **Luboš Martínek, J.Hnilica st.**

Foto © 2007 CNS

Sopka Galeras vybuchla

Ve čtvrtek 17. ledna 2008, ve 20 hodin místního času, došlo jižně od kolumbijské metropole Bogoty k velké erupci sopky Galeras, při níž byly do ovzduší vychrleny tuny žhavého popela. Z města Pasto a okolních vesnic, které leží v blízkosti vulkánu, bylo evakuováno přes osm tisíc lidí. Naštěstí se zatím přes okraj kráteru nepřelila smrtonosná láva.

Sopka Galeras (4276 m n.m.) chrlí oblaka žhavého popela. Obraz děsivý i nádherný zároveň...

Foto © tierralatina.blox.pl

Rekord v severní stěně Eigeru

Ve středu 13. února 2008 překonal Švýcar **Ueli Steck** svůj vlastní rychlostní rekord v severní stěně Eigeru. Pověstnou, 1800 metrů vysokou, stěnu, Steck vysóloval za pouhopouhé dvě hodiny 47 minut a 33 sekund.

Svému záměru podřídil vše. Tvrdě trénoval, shodil pět kilo tělesné váhy a oproti předchozímu pokusu z roku 2007 změnil i strategii. Rapidně zredukoval vybavení na jedinou ledovcovou vývrtku, dvě karabiny se zámkem a dvě obyčejné a jeden nýt. K tomu 30 metrů sedmi milimetrové šňůry.

„Byl jsem si jistý, že stěnu mohu přelézt rychleji, i když ve spodních partiích stěny bylo množství sněhu, které mě stálo dost sil“ říká Steck. „Nad Těžkou spárkou už ale byly podmínky perfektní. Nejtěžší partie byly suché a umožňovaly mi lézt dokonce bez rukavic.“

Steckova rychlost ještě více vynikne, uvědomíme-li si, kudy klasická cesta severní stěnou z roku 1938 vede. Její zdolání obnáší téměř 4 kilometry lezení!

Ueli Steck (na snímku) se narodil 4. října 1976 v Emmentalu ve švýcarském kantonu Bern a v současnosti žije ve městě Ringgenberg. Sportovat začal už v ranném dětství, několik let se intenzivně věnoval lednímu hokeji. Později přičichl k horolezectví a ihned se projevil jeho obrovský skrytý talent..

Foto © uelisteck.ch

Pirmin Bertle: A muerte 9a

Cesta A Muerte klasifikace 9a, která byla víc jak deset let považována za „nelezitelnou“, se v lednu t.r. dočkala už pátého opakování. Postaral se o ně lezec z Peißenbergu s trochu nezvyklým jménem **Pirmin Bertle**. Pirmin se narodil roku 1985 a ve svém deníčku se pyšnil sedmi cestami klasifikace 8c a dvěma 8c+. Siuranský klenot A Muerte si prvně zkusil již před dvěma lety, ale až teď se mu podařilo cestu přelézt.

Foto © climbing.de

Horká půda v oblasti Santa Linya

Letošní leden, ve známé španělské oblasti Santa Linya, předznamenal věci příští, které se měly stát. Nejprve **Dani Andrada** a **Edu Marin** přešli, kromě o něco lehčích směrů, cestu La fabela pa la enmienda 9a. **Edu Marin** pak přidal cestu La novena enmienda 9a+ a řeklo by se, že nová sezóna se vcelku slibně rozvíjí.

Dani Andrada & Edu Marin

Pak ale přijel brněnský fenomén jménem **Adam Ondra** a začaly se přepisovat dějiny..

Foto © archiv CNS

Deset dní, které otřásl lezeckým světem!

Výkony **Adama Ondry** během jeho několikadenního zájezdu do Španělska hrubým způsobem deklasovaly dosavadní přelety všech současných světových hvězd. Jeho série 9a+, 9a+, 9a, 9a RP a 8c OS vyrazí dech celému světu a Adam se nekompromisně ujímá místa světové lezecké jedničky. To vše v jeho patnácti letech!!

Už brzy se dozvíme, co všechno se ve španělské oblasti Santa Linya vlastně událo.

Zatím máme k dispozici jen několik kusých svědectví z internetu, ale ta stojí za to:

Během jediného dne vylezl **Adam Ondra** RP cestu La Novena Enmienda 9a+ a k tomu přidal OS cesty Digital System 8c!

Famózní, neskutečné..

Další den, přelézal na třetí pokus cestu Fuck the System 9a.

A o čtyři dny později opakuje proslulou cestu La Rambla 9a+.

To všechno před zraky konsternovaných místňáků, včetně **Daniho Andrady** a **Edu Marina**..

Co bylo včera, už neplatí. Tenhle Adamův výlet obrátil lezecké dějiny vzhůru nohama. **Adame, kloboúk dolů!!**

Foto © 2007 CNS

..zavřeno!

Jirka Kost'a Kostolník odjel na pravidelné dotankování sil na slunnou Sicílii, aby pak mohl opět tankovat pivo do nás :o)

Nebojte, je v dobré společnosti – **Prcas\$, Matras** a další..

Foto © CNS

Příběh Mravenčí věže – Antonín Nedval

Štíhlý, osamělý a nedobytný kyt – to je Mravenčí věž v Rájci. Tato krásná věž, jako jediná nebyla až do konce druhé světové války slezena, přestože svou vyzývavou nedostupností přitahovala všechny tehdejší lezecké hvězdy a horolezci kolem ní kroužili, jako mlsní psi. Dokroužili až v roce 1949.

Toho roku vylezl jako první člověk na Mravenčí věž tehdy třidvacetiletý nadaný mladík ze Sokolu Chabařovice

Antonín Nedval (na snímku).

Sám. Nikomu z jeho spolulezců se nepodařilo cestu přelézt ani „na druhém“, ztroskotali pokaždé již na vlastním nástupu.

Prvovýstup byl tedy na světě, ale na vrchol se celé další tři roky, přes řadu pokusů, nikdo nedostal. Nedvalova cesta byla nad jejich síly.

První opakování se podařilo až 22. listopadu 1953 **René Thornovi** a **Janu Kolínkovi**.

V září roku 1954 stanuli na vrcholu Mravenčí věže další lezci. Aby se jim to podařilo, musel ovšem **Gerhard Tschunko** objevit klíč k jihovýchodní stěně a vylézt na vrchol novou cestou. Se spolulezci **M.Bárou** a **F.Grasslem** ji lakonicky nazvali Východní cesta.

Třetí opakování Staré cesty se uskutečnilo v létě 1954. Vybojovalo ji lezecké družstvo ve složení **František Bubla**, **Wolfgang Bruch**, **Rudolf Wokrzínek**, **Jaroslav Pinc** a **Kurt Schrank**.

Gert Tschunko přešel Starou cestu až roku 1959 s **Wiliamelem Kubincem** a v rok na to i **Jaroslav Mlezák** s **Františkem Chluským**.

Dnes na Mravenčí věž vede celkem 10 cest a variant. Žádná z cest se moc neleze, věž dál zůstává jednou z nejméně navštěvovaných v celém Rájci, přestože je cestou k Sokolí věži přímo „na ráně“, stojí osamoceně na pěkném rovném paloučku a má téměř dokonale tvar. Čím to?

Antonínu Nedvalovi je už 82 let a v současné době žije v domě s pečovatelskou péčí v Chabařovicích. O jeho slavné lezecké minulosti nikdo neví, ani sestřičky z pečovatelského ústavu. Když jej tam letos v lednu navštívil **Karel Bělina** a on vytáhl ze skříně objemná alba plná krásných fotografií ze skal i hor, byli jeho spolubydlíci i ošetřující personál zjevně zaskočení a prvně se dozvěděli něco z jeho mládí a minulosti..

Mravenčí věž

(N 50°48.1545', E 14°1.1724')

Stará cesta VIIb; 1949, Antonín Nedval (jištěn zdola).

Těsně vpravo od JZ hrany stěnou doleva za hranu ke kruhu. Doleva do

díry a vzhůru ke 2. kruhu. Zleva stěnou na vrchol.

Východní cesta VIIb; 5.9.1954, Gerhard Tschunko, M.Bára, F.Grassl. Z balvanu u JV stěny doprava k 1. kruhu. Jemnou trhlinou přes 2. kruh a zleva stěnou na vrchol.

Myslivecká cesta VIIb; 1967, Heinz Skopec, D.Smejkal, E.Kolínko. V pravé části J stěny vzhůru do díry a šikmo doleva k 1. kruhu. Traverz doprava na JV hranu ke 2. kruhu a stěnou na vrchol.

Varianta VIIb; 28.8.1975, Jiří Šlégl (jištěn zdola). Od 1. kruhu doleva na hranu a tou na vrchol.

Sklepmistr VIIIa; 25.8.1990, Miloš Burýšek, V.Urban. Od 1.K Staré cesty vpravo hranou přímo na vrchol.

Švihácká cesta VIIIb; 13.10.1990, Tomáš Švihnos, V.Pešek. Z hranou přes dK ke 2.K Východní cesty a hranou, nebo ke 2.K Staré cesty a tou na vrchol.

Přímá varianta VIIb; 13.6.1992, Pavel Bucek, E.Melzer. Přímě ke 2.K Myslivecké cesty a tou na vrchol.

Hrana konfederace VIII; 5.9.1997, Zdeněk Weingartel, J.Cach. Od 1.kruhu Staré cesty vpravo hranou přímo na vrchol.

C. Krupských zabijáků VIIIb; před r. 2000, Petr Holík x Tomáš Riese. Z balvanu vpravo od Myslivecké cesty stěnou přes 2 kruhy, výše zprava na vrchol.

Varianta April VIIc; 1.4.2004, Karel Bělina, R.Schade. Od 1.K Východní cesty přes díru ke 2.K a stěnou na vrchol.

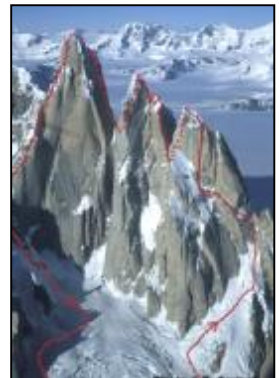
Foto © archiv Antonína Nedvala

The Torre Traverse

Ve čtvrtek 24. ledna 2008 odpoledne, dotáhli **Rolando Garibotti** a **Colin Haley** do úspěšného konce jeden z velkých projektů, který čekal na zrealizování – travers všech věží Torre v Patagonii.

Přitom pod věžemi čekali od poloviny ledna na lepší počasí také **Alex** a **Thomas Huberové** se Švýcarem **Stephanem Siegristem**, kteří se chystali ke stejnému podniku. 21. ledna se podmínky nepatrně zlepšily a Garibotti s Haleyem vyrazili vzdor tomu, že Huberové i Siegrist hodnotili šance jako nemožné.

První cestou byla Exocet na nejnižší Cerro Standhardt. Sestoupili do sedla Col dei Sogni, vylezli Spigolo dei Bimbi na Puntu Herron, sestup do Col de Lux, výstup na Torre Egger cestou Huber-Schnarf, další sestup do Col of Conquest jižní stěnou (Torre Egger's south face), a konečně výstup na „Zkamenělý výkřik“ Cerro Torre kombinací cest El Arca de los Vientos a "Ferrari" West Face. Poslední sestup uskutečnili proslulou Kompresorovou cestou..

Rolando Garibotti a **Colin Haley** na vrcholu Cerro Torre po dokončení posledního výstupu jejich excelentního podniku..

Foto © 2008 kairn.com

Boje o HORÁM ZDAR 2008!

Další zprávy..

Jak se situace vyvíjela v ústecké oblasti popsal **Standa Beneš** z horolezeckého oddílu HOSPUL Ústí nad Labem:

„...Franta Kovařík, nejdříve narozený člen "Ústecké úderné trojky", nevydržel muka čekání na první horolezeckou roční akci, a tak si raději s "bacily povídal pod kanafasem". Přesto ústecký HOSPUL vyrazil na tradiční novoroční Vrabinec v silné sestavě: **Věra + Míra Radovi, Milan Týce, Standa Beneš, Vítek** a další. Letošní prvoroční výstupy byly opravdu "poctivě odpracované", jak je vidět z příložené fotografie:

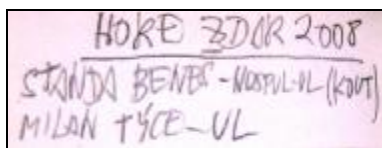

Vpravo **St. Beneš** - HOSPUL UL, vlevo jistič **M. Týce** - HO Tisá. Výrazy ve tvářích aktérů po dobytí Jehly jsou myslím dostatečně výmluvné!

Dvojka **Beneš - Týce** nezhálehla a ještě tentýž den odpoledne stihla H.Z. 2008 na Dětském masivu (nad Svádovem), a to včetně dobře opečených buřtů!

Na známou ČIMA - Brná, se málem letos zapomělo, takže až 20. ledna 2008 - **Pácha** (HOSPUL Ústí nad Labem).

A Kozák - Mojžíř, dne 25. ledna 2008 - **M. Týce, St. Beneš**. Tentokrát pohoda, sluníčko, +12°C...

Tak snad jsme ten pověstnej "osmičkovej rok" rozjeli dobře..."

Tolik **Standa Beneš** o vyvěřinách nedaleko Ústí.

V první polovině února se udělalo skoro jarní počasí. Bylo sucho, teplo a občas vylezlo i sluníčko. Vyschlé skály nalákaly natěšené lezce i do vzdálenějších oblastí. Dařilo se **Michalu Železnému, Jěňovi Paulů, Františku Židovi** i mnohým dalším. Ovšem pak naběhl na věc **Karel Bělina** a bylo sloveno:

Seznam „skalpů“ **K.B.** V polovině února a už kolem 120ti vrcholů..

Foto © archiv **Standy Beneše** a **CNs**

Další zničené vrcholové knihy

Čtrnáctého října loňského roku se do Rájce vypravila skupinka sedmi lezců z Německa. Podle zápisů vystoupili na tři věže: Cipiska, Hlásného a Trpaslíka. Ve všech případech dali vrcholovou krabici do stojánku dnem vzhůru. Bohužel, po nich už na vrchol nevylezl nikdo a to znamenalo pro vrcholové knížky zkázu..

Je to skutečně tak těžké pochopit, že pokud se krabice s knížkou dá do stojanu vzhůru nohama, bude po prvním dešti nebo sněhu kniha na žmách??

Foto a ilustrace **CNs**

Psí kostel v Prysku – upřesnění historie

Tuto skálu „objevil“ **Pavel Henke** v závěru loňského roku, pak přemluvil jednoho dobrovolníka a v polovině prosince 2007 se skála poprvé seznámila s akurtačkou a byly vylezeny první směry.

Později Pavel dolezl rozdělané projekty a malá zprávička o tomto kwaku se objevila v CAO News.

Zdeněk Kropáček nás ale upozornil na to, že v tomto prostoru se dříve konaly orientační běhy, během kterých si skály všimli okolo pádící lezci. Její vrchol byl tedy určitě již zdolán někdy v minulosti, a proto bude jistě rozumné, že autor Staré cesty nebude uváděn..

Foto © 2007 **CNs**

Nová klasifikační stupnice

Server **Pure Bouldering** přišel s návrhem na zavedení nové jednodušší klasifikace boulderů. Jejich stupnice **PB 1.4** má pouze čtyři stupně, do kterých se musí vejít všechny obtížnosti:

PB 1 - jde to hned

PB 2 - jde to většinou celkem rychle

PB 3 - jde to, ale ztuhá a za dýl

PB 4 - nejde to a bůhví, jestli někdy půjde

K stupnici uvádí: „U bouldrování jde hlavně o překonání nějakého směru nebo zvládnutí několika pohybů. Jde tedy o boulder samotný. Číslo k boulderu tak nějak patří, ale je až někde vzadu a rozhodně by nemělo být motivací k přeletu. Natož, aby bylo prostředkem k posunu v nějakém žebříčku...“

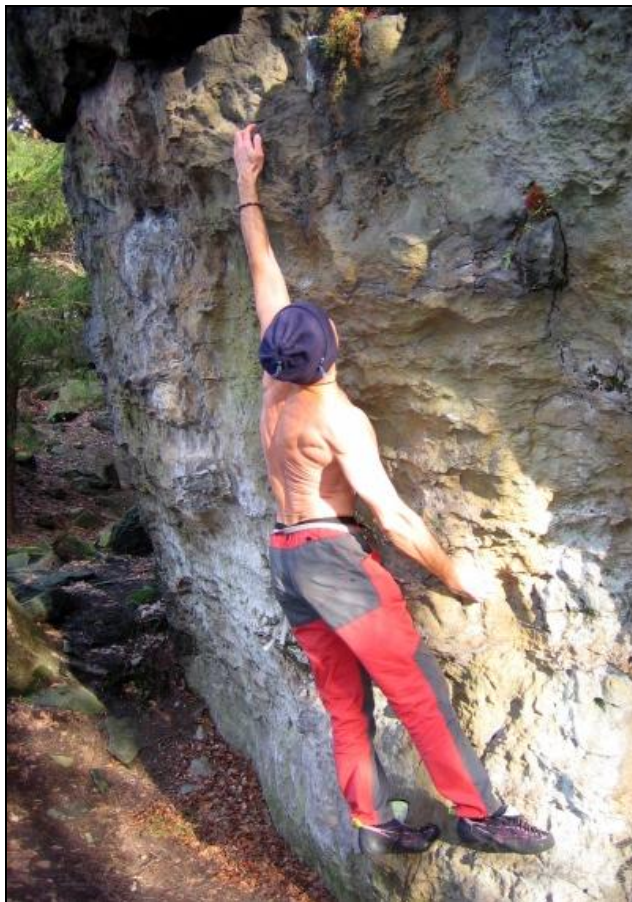
Bouldering je o spojení kamene a člověka, ne čísla a člověka. Proto by i klasifikace měla víc odrážet osobu přelezce a jeho názor. Stane se tak, že jeden boulder bude mít od silnějšího lezce PB 2 a od slabšího PB 3... proč ale ne?..“

Lze těžko předpokládat, že by se **PB 1.4** mezi lezci nějak masivněji prosadila. Vždycky je tu totiž léty prověřené, neobyčejně přesné a ještě o jeden stupeň jednodušší hodnocení cest: **jde to, jde to blbě a nejde to...**

Zdroj: purebouldering.com

z mnoha kempů, privátů či hotelů, kterých je zde dostatek vzhledem k tomu, že se jedná o vyhlášenou lázeňskou oblast.

Schwarz & Weiss-Block, boulder **Anfang 6A**. Na první pohled PB 1 a nakonec z toho byl až PB 3. Ta klasifikace má něco do sebe :o)

No a **Rost'a Štefánek** se zde zřejmě velice dobře rozlezl, protože v únoru začal kosit jeden těžký boulder za druhým:

10.2. v Labáku nový boulder **The Itchy And Scratchy Show 8A+**,

14.2. dal na Petrohradě novinku **Easy Rider 8B**,

18. - 19.2. ve švýcarské oblasti Chironico „fleşnul“ **Dr.Jump 8A+** a přidal tři další 8A+...

Jak vidno, vyplatí se v Bahratalu trochu potrénovat...

Foto © 2008 CNs

Bahratal? Bahratal!

„Na aktuality teď není čas... a koho by zajímalo, že v Bahratalu lezeme už měsíc jenom v trenkách... prostě Maroko za barákem...“ napsal v lednu **Jarda Ježek** na svých stránkách.

Poslední lednový víkend jsme si Ježourova slova přijeli ověřit na vlastní kůži. Nekecal..

Do této parádní boulderové oblasti se dostanete snadno přes hraniční přechod v Petrovicích. V Hellendorfu odbočíte na Bahratal a na jeho konci pojedete směr Bahra. Zde doleva údolím a po 2 km zahnete na Pirnu. Tady je hned u silnice, a mostku pro pěší, menší parkoviště. Jste v podstatě v centru, dál nejlépe podle průvodce, třeba toho z gulag-online.de.

Hned na parkovišti se setkáváme s **Veronikou Hazukovou** a **Rost'ou Štefánkem**. Spěchají přímo do předem vybraného sektoru, my začínáme s rekognoskací sektoru Schlachthof hned nad parkovištěm..

Chvilí trvá, nežli se člověk zorientuje, ale pak už se bouldery hledají celkem snadno. Pod 6A tu není skoro nic a ani 6A nemusí vždy nutně být za PB 1 :o)

Lezete-li běžně těžší, najdete tu téměř pískovcový boulderový ráj. Vyberete si směry na slunci (v zimě) i ve stínu (na léto), delší i „jednokrokovky“ a i struktura skály nabízí velkou rozmanitost. Ne všechny bouldery vedou na vrchol nějakého balvanu, mnohé končí dolezením do určeného chytu ve větších stěnách, nebo pokud je dolez do vrbičnanů.

V údolí není povoleno bivakování. Chcete-li bivakovat, měli byste odjet za hranice chráněného území, nebo využít některý

V Praze zahráli The Cure

Sportovní hala na pražském Výstavišti, zcela zaplněná tisíci fanoušky složené z několika generací, přivítala ve čtvrtek 21. února 2008 britskou kapelu **The Cure**. Hráli výborně jako za starých časů, ale nejvíce své příznivce nadchli, jakmile nasadili snad nejdepresivnější skladby ze své, světově proslulé, desky **Disintegration**..

Těm, kterým hudba The Cure připadá příliš temná, vzkázal kdysi **Billy Corgan** ze Smashing Pumpkins:

„Většina lidí jejich hudbu považuje za temnou a depresivní, ale ve mně vždy vyvolávala naopak pocity štěstí. V té temnotě bylo něco, co ve mně vzbuzovalo příjemné stavy..“

Foto stránky The Cure

Bělský EVEREST

Ve dnech 15. až 16. února 2008 proběhla na umělé stěně HK Bělá soutěž „Bělský EVEREST“.

Hlavními organizátory závodů byli **Martin Chmelař** a **Jan Pacina**.

Účastníci si „vyrazili“ na Everest přímo od děčínského nádraží, které má nadmořskou výšku 178 metrů. Při rozdílu výšky Everestu a nádraží, vychází celková výška k vylezení 8 670 m. Při průměrné délce (výšce) stěny 7,6 m, vycházelo na každé družstvo pěkných 1144 výstupů. Loni tuto štreku lezla vítězná štafeta přes 14 hodin..

V pátek v 19 hod se v Bělé sešly tři dvanáctičlenné kolektivy: HO Doprava Děčín pod vlajkou HUDY sportu, favorité z pořádajícího HK Bělá a CAO Děčín. Těch se sešlo jen sedm, takže narychlo sháněli posily mezi návštěvníky stěny. Sehnali alespoň čtyři lezce, a jak se ukázalo, výborné. Pak byly rozlosovány cesty a lezecký maratón mohl začít.

Od začátku bylo jasné, že rekord padne. Tempo všech bylo strhující, téměř žádné prostoje, nikdo se nešetřil. Terminátor Pavouk jakoby cítil tíhu početního oslabení svého družstva, a tak předváděl výkony, nad kterými zůstával rozum stát. Zdravá soutěživá atmosféra brzy pohltila všechny. Každý tým nechal na stěně všechno.

Zvítězil tým CAO Děčín v rekordním čase 7 hodin 55 minut, druzí, rovněž s vynikajícím časem 8:17 hod, Sokol Bělá a i třetí, z HO Dopravy, se dostali pod magickou hranici deseti hodin.

Čest všem účastníkům a velký dík pořadatelům!!

Časy jednotlivých úseků v minutách

ÚSEK	Doprava DC	Sokol Bělá	CAO DC
VB - C I	6h 57min	5h 25min	5h 09min
C I - C II	0,46	0,51	0,44
C II - C III	0,48	0,38	0,31
C III - C IV	0,37	0,27	0,38
C IV - Vrchol	0,50	0,56	0,51
Celkový čas	9h 58min	8h 17min	7h 55min
Pořadí	3	2	1

Martin Chmelař & Jan Pacina

A takhle zhodnotil své dojmy **Petr Jícha** z vítězného týmu:

„..více než samotné vítězství mě potěšila skvělá atmosféra závodů, i když vítězství si samozřejmě vážím. Dlouho jsem něco takového nezažil – to, jak v týmu fungovala vzájemná podpora, povzbuzování se až do rána atd. Za to bych chtěl všem ještě jednou moc poděkovat.

Myslím, že Petr Filip perfektně oslavil narozeniny, Jaroslav Želva Salaba si zase užil parádní rande, no a mně se zase jednou zdá svět veselejší..“

Bělský EVEREST – závodní týmy

CAO Děčín – vedoucí **Jiří Chára**

Zleva stojící: **Veronika Cerhová, Petr Filip, Jiří Chára, Pavel Černý, Jan Švihnos, Ondřej Kraťoch, Jaroslav Salaba,**
Sedící zleva: **Pavel Horník, Milan Šafařík, Petr Jícha a Jan Jordák**
Průměr na jednu cestu: **25 sec.**; Průměrný věk: **33,91**

HO SOKOL BĚLÁ - vedoucí **Matěj Bezděk**

Zleva stojící: **David Peterka, Radek Konáš, Kateřina Kozlíková, Martin Hofírek, Jaroslav Hofírek, Martin Vaňkát, Jiří Smítal, Radek Vaňkát,**

Sedící zleva: **Jan Pacina ml., Jan Pacina st., Jan Kotva, Ondra Svoboda, Pavla Pomichálková, a Matěj Bezděk**
Průměr na jednu cestu: **27 sec.**; Průměrný věk: **25,00**

HO Doprava Děčín – vedoucí **Adéla Burdová**

Abecedně: **Matěj Burda, Michal Burda, Edita Holečková, Josef Lazar, Pavlína Sedliská, Tereza Sedliská, Václav Storzer, Petra Straussová, Jiří Šimůnek, Jana Štrajtová a Jiří Šťastný**

Průměr na jednu cestu: **31 sec.**; Průměrný věk: **34,08**

Foto © 2008 CNs

Zajímavé fotografie z archivu H.W.

Helmut Weigel přinesl dvě zajímavé fotografie známých lezeckých osobností **Hanse Heilmaiera** a **Hanse Baumgarta** společně s **Wernerem Neumeisterem**, o kterých jsme na stránkách CAO News již několikrát psali.

Hans Heilmaier (na levém snímku) dělal prvovýstupy zejména v Sasku. U nás se zapsal několika výstupy v Labáku a na Tokáni.

Na pravé fotografii přebírá zjevně potěšený **Hans Baumgart** zvaný **Sepp** vypaseného zajíce od přítele **Wenera Neumeistera**. Baumgarta známe zejména jako spolulezce **Willy Baudische**, se kterým „udělali“ labskou Jeptišku. Podílel se i na dalších prvovýstupech, třeba na Blížence nebo Pilátovu věž v Rájci.

Foto © archiv CNS

Pískovcové výstupy roku 2007

Česká sekce webu **EuroClimbing**, je již dva roky jediným subjektem, který vyhláší nejhodnotnější výstupy daného roku na pískovcových skalách v ČR.

I letos vybrala redakce **EC** nejlepší ženský a mužský výkon na pískovci za rok 2007.

V ženách obhájila své prvenství **Jitka Mázlová** přelezem cesty Krok Sun Oposum Xc (fr 8a+) stylem PP. (Připomeňme, že loňského roku jí byl udělen titul za cestu Ztracený sen Xc.)

V kategorii muži byl vybrán **Adam Ondra** za přelez cesty Pěkná ústa, oči zelené X1c (fr 8b) stylem Flash.

Vítězům gratulujeme a redakci EuroClimbingu děkujeme, že nezapomíná na, pro české lezce tak tradiční, lezeckou disciplínu..

Zdroj cs.EuroClimbing.com

Pozor na Lesníka :o)

Zlý **Lesník** rád trestá neposlušné horolezkyňe, které se rozhodly dělat v Tisé cesty, aniž by se s ním předem poradily...

Ilustrace © Neprakta

Papouš poráží Čermyho!!

Table bombastická zpráva již oblékla všechny tiskové agentury. **Filip Papouš Křivinka** senzačně porazil v sobotu 2. února 2008 špičkového boulderistu **Martina Čermyho Čermáka** při boulderových závodech na umělé stěně v Prysku!!

Filip Papouš Křivinka VS Martin Čermyho Čermák

Papouš ke svému skvělému výkonu skromně poznamenal:

„*Skončil jsem šestnáctý z dvaceti devíti účastníků. Čermy tam přišel, místní pořadatel Konwich mu řek: "Á Čermák, tak se ukaž!" Čermy si vobul boty a pytel a za celej den vůbec nešáh na stěnu! Asi se styděl nebo byl zraněnej... A tak sem ho vlastně porazil!!*“

Výsledková listina – Prysk

2.2.2008

Pořadí	Jméno	Klub	Počet bodů
1.	Standa Feigl	HK Varnsdorf	144 (max.)
2.	Honza Culek	Slávie Ústí n.L.	144 (max.)
3.	Martin Tomášek	Ústí nad Labem	144 (max.)
4.	Zdeněk Walter	Geoplán Č. Lípa	108
5.	Erazim Kohák	HK Varnsdorf	90
6.	Jakub Měkota	CAO Euroclimbing	86
7.	Láďa Svítek	Česká Lípa	68
8.	Karel Vondrouš	Česká Lípa	67
9.	Jan Kuta	HO USK Slávie	62
10.	Petr Jan Huba	Zákupy	56
11.	Petr Hubáček	SKAL Prysk	55
12.	Jiří Cetel	Geoplán Č. Lípa	51
13.	Tereza Havlíková	Slávie Ústí n.L.	42
14.	Jiří Korn	SKAL Prysk	34
15.	Jana Olšarová	SKAL Prysk	29
16.	Filip Křivinka	Ústí nad Lab.	18
17.	Lukáš Mistoler	SKAL Prysk	10
18.	David Mikeš	SKAL Prysk	
19.-29.	nedokončili		

Foto © CNS

HoryInfo – stále kvalitnější informace

Informační horolezecký server **horyinfo.cz**, projekt **Petra Jandíka**, se etabloval mezi nejzajímavější internetové stránky zabývající se horolezeckou problematikou. Přináší mnohé zajímavé články a neustále plní rozsáhlou databázi cest i horských túr.

Z posledních příspěvků jmenujme například Ledovou trilogii Roberta Jaspera, článek „Ochrana“ Jizerských hor v praxi nebo česko americký Hore Zdar 2008 na nádherné Devils Tower ve Wyomingu..

Zdroj horyinfo.cz

Nové lezecké časopisy

Nová **Montana** vyšla tentokrát o celých 8 stran silnější. Přečtete si něco ze vzpomínek **Mirka Šmída**, o prvním opakování RP přelezu alpského superprásku Voie Petit, obsáhlý portrét **Ivana Fialy** nebo postoj **Tomáše Cady** k používání magnézia na pískovci (mimochoodem, dva zveřejněné historické dokumenty jsou hodně zajímavé).

Občasník pro individua a individuality **Mantana**, vydávaný Horoklubem Chomutov, přináší zajímavý rozhovor s výborným kamarádem a horolezcem **Jiřím Jířou Šťastným**. Kromě rozhovoru můžete prostřednictvím pěkných článků prožít lednový výlet do Labáku nebo navštívit Belianské Tatry..

Foto © CNS

Denní zastávka na lezci.cz

Patří to k zaběhlému rituálu mnoha lezců – aktivních i těch „ve výslužbě“. Ráno přijdou do práce, postaví si na kafe a než se pustí do hory práce, místo tradičních novin navyklým pohybem myši rozkliknou svého oblíbeného „lezce“.

Portál **lezec.cz** je denně plný zajímavých aktualit a novinek, hodně lidí si zde vede svůj lezecký deníček a pokud náhodou není zrovna nějaký nový článek, ještě tu jsou komentáře pod těmi staršími. Je pravda, že tím, jak se stránky dostávají ke stále většímu počtu zájemců, výrazivo v diskusích poněkud zhrublo. Stále je zde ale díky větší části přispěvatelů udržována solidní úroveň.

Od letošního roku posílila řady lidí stojících za tímto serverem naše vynikající horolezkyňe **Simona Ulmonová**.

Všem, kteří uvedli tyto stránky v život a starají se o jejich bezproblémový chod, patří veliký dík!!

Jindřich Hudeček jun.

V úterý 15. ledna 2008 se narodil **Jindřichu Hudy Hudečkovi** syn Jindřich. Hudeček patřil od mládí mezi neobyčejně nadané lezce a velice dobrým je i nyní, kdy stále ještě dokáže vyškolit nejednoho mistra. V této souvislosti bude určitě zajímavé sledovat, zda jablko nepadlo daleko od stromu. Jméno **Jindřich Hudeček** je tak trochu závazkem :o)

Rodičům gratulujeme a všem přejeme hodně zdraví!

By the way: Možná by vám nemělo uniknout, že v prodejnách **HUDY sportu** mají do konce února garantovanou **minimální slevu 30 %** na veškeré oblečení a některé hadry se dají sehnat dokonce i za polovinu!! To už se vyplácí..

Dětský masív

Do této stále ještě „nové“ oblasti nedaleko Budova, se dostanete pojedete-li z Ústí nad Labem po pravé straně Labe, ve vsi Svádov (u penzionu Stará fara) odbočíte doprava přes koleje, kousek, pak doleva do kopce, na předělu doprava (po pravé ruce konečná MHD bus č. 13) a stále nahoru (cca 1 km), na první odbočce doprava (směr Budov), cca 1,5 km a jste tam. Skály se nachází asi 70 metrů v lese po levé ruce - jsou vidět z cesty.

Není to zde na „výkony“, ale je tam pohodové lezení rodinného typu, včetně dětí: cesty II - IV, vše poctivě (až moc) vyborhákované (i ty dvojky!!), vlastní železářství v podstatě není potřeba, jenom hafo press a lano.

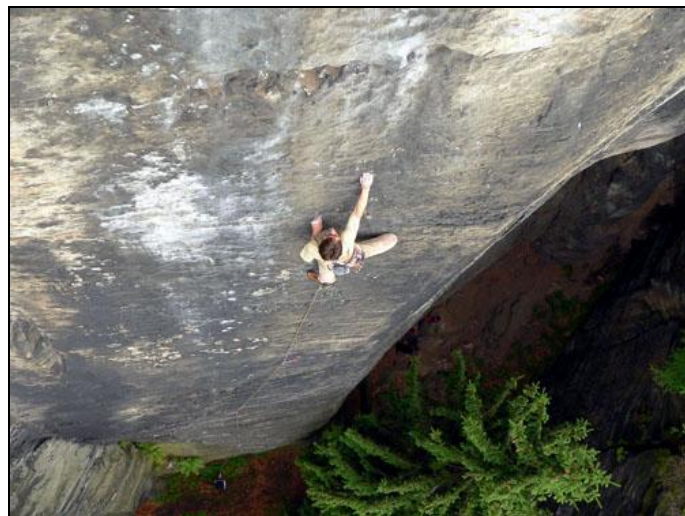
Vrcholová knížka je v levé části nahoře, je tu ohniště i dostatek dřeva, na zaparkované auto je vidět..

A pro nelezce - v Budově je jeden ze sedmi ústeckých vodopádů, i když tento je velmi malý.

Standa Beneš, HOSPUL UL

Čtyřicítka Petra Laštovičky ml.

V sobotu 9. února 2008 oslavil 40. narozeniny známý lezec a prvovýstupce **Petr Pítr Laštovička** z Dolního Žlebu. Vždy usměvavý a přátelský Pítr patří do inventáře Labáku.

Pítrsi, přejeme všechno krásné, hodně zdraví, energie a síl do dalšího zdolávání vrcholů a mnoho ujetých kilometrů na kole.

Foto © archiv Petra Laštovičky

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu..

VÝROČÍ

ÚNOR 2008

- 2.2. Jiří Kašák, HO TJ Doprava Děčín
7.2. Julius Čert Anděl, Labská Stráň
9.2. Petr Pítrš Laštovička, Hudy sport
18.2. Roman Vodouch Vodička, CAO Děčín
18.2. Vladislav Hynek Panc, Teplice
21.2. Hans Nesheida, Německo
24.2. Lenka Součková, Děčín
24.2. Petr Pítrš Kočka, Děčín
24.2. Petr Horác Horák, CAO Děčín
27.2. Jindřich Hudy Hudeček, HUDY sport
28.2. Radek Fábera, Děčín
28.2. Arnold Bernd, Německo

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...
-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 23.2. **Jizerský člověk** od 8:00 Oldřichovské sedlo - setkání HO LOKO Liberec a jeho příznivců u Kozy.
24.2. **BorCup – OB**, měřený trénink v orientačním běhu, místo Bynovec, kontakt Vladislav Nehasil tel. 724258115, vnehasil@volny.cz
9.3. **Summitrun**: Krkonoše - Sněžka, start v 11 hodin +/-30 minut z nadmožské výšky 1000 m n.m. První soutěž z letošní Alpiniády. Info Jan Šlechta
22.3. **Mirasův švih**, jarní vzpomínková akce, vyjížďka na kolech, pořádá Milan Myšík z KURsportu, tel.606682979, kursport@kursport.cz (předběžný termín)
30.3. **Vítání letního času**, společensko-kulturní akce k oslavě letního času. Místo konání bude upřesněno.

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

Horolezectví podle Anderla Heckmaira
Horké novinky z El Chorra
Boulderová sezóna v plném proudu
Novinky z vyvěřelin Českého Středohoří
Nové cesty
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 13.2.2008!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Ivana Ivík Kubešová hlásí: „Máme další novou jeskyni na Sněžníku!!!“
- Partička severanů z HO Bořeň, HO LOKO Teplice a CAO Děčín vyráží za teplem do El Chorra. (A v neděli tady padaly teplotní rekordy +21°C :o)
- Jan Jéňa Paul využil neobyčejně teplého víkendu k návštěvě Saska. Na únor vylézt RP IXb je celkem slušný výkon!!
- Martina Táboříková společně s Karlem Bělinou objeli zbylé dominanty Středohoří a ejhle – na Bandsteinu měli Horám zdar, přestože na vedlejším Strážci Vaňova byli den předtím Tepličáci. Nestihli, nebo nevylezli??
- V údolí Suché Kamenice jsou stále zbytky po nedávné těžbě dřeva a tak je na tento krásný kout celkem smutný pohled..
- Jakub Miki Měkota rozjel práce v novém slibném projektu, přímo středem obrovského převisu v Modlivém dolu ve svém domovském Svojkově.
- Ve čtvrtek 28. února 2008 proběhne v Ústí nad Labem ve VŠ baru na kolejích na Klíši od 20:00 **promítání fotografií** z cesty **DŽC do Maroka**.
- Na **Kozáku** už letos bylo několik lezeckých družstev...

Heslo na tento měsíc:

**Jsou lidé, co mají potíže s lezením,
a jsou lidé, co mají CAO News..**

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 6. ÚNORA 2008
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!